

Puka Ferenc

Puka Ferenc, zene- és énektanár, a Népszínház karnagya, előbb a pécsi székesegyház karnagya volt, megalapította a pécsi dalegyesületet, azután 1875-ben a Népszínház karnagya lett, ahol 1882. máj. haváig működött. Innen az Orsz. Zeneakadémiára hívták meg, ahol két évig működött, tanári minőségben. Több hírneves művésznőt képezett a művészpályára. (Blaha Lujza, Komáromi Mariska, Pálmay Ilka stb.) Számos operett-zenét és népdalt írt. Többek közt: »Titilla hadnagy« zenéjét, Rákosi Jenő szövegére (1880. febr. 27.) Megh. 1887. júl. 30-án, Budapesten. Munkája: »A Népszínház színpaltitkai«. 1882. (Ismerteti: »Pesti Hirlap«, 1882. aug. 20.)

Pulszky Tessza, színésznő. (Márkus Emma leánya.) Tanulmányait Lewinsky-Prechelsen asszonyánál végezte. 1904. jún. havában a bécsi Burgtheater szerződtette.

Pusztai (Pisztolka) Béla, színész, sz. 1862-ben, Nagyváradon, megh. 1894. dec. 8-án, Kolozsvárott. Színész lett: 1882. ápr. 9-én, Geröffy Andornál, tőle elszerződött Jakab Lajoshoz. 1886-ban a szabadkai »Thália-szövetkezet«-nél kezdett feltűnni, nagyobb szerepeiben. 1887. máj. 10-én fel lépett a Népszínházban, a »Királyfogás« c. operett Don Bernardo szerepében, mely után az intézet egyik oszlopos tagja lett. Ámde csak egy évig tudott itt megmaradni, 1888. okt. havában visszament Kolozsvárra, ahol rajongtak érte. Igen jeles kómikus volt, a »Nebántsvirág«-beli Cellesztin szerepében szinte felülmulhatatlan sikert ért el. Főbb szerepei: Veréb Jankó (Vereshaju), Kerbino (Kalózkirály), Calcas (Szép Heléna), Scalza (Boccaccio), Quicly (Szegény Jonathan) stb. Ditrói Mór és Megyeri Dezső mondtak búcsúbeszédet felette. Sírkőfelirata:

»Művész hazája széles e világ!...
A te világod már e néma sír.
Kit oly gyakorta megnevettettél,
E kis halomnál ma zokogva sír.«

Írt két színdarabot, ezek: »Jani és Juici«, énekes bohózat 3 felv. Zenéjét Delin Henrik szerzette. Bem. 1891. jún. 18. Városligeti Színkör. »A kis baba«, boh. 3 felv.

Bem. ugyanott, 1893. szept. 10. — Neje: Váry Ilona, színésznő, sz. 1860-ban, megh. 1925. aug. 4-én, Kolozsvárott. Színésznő lett 1880-ban. 1913. okt. 1-én nyugdíjazták!

Pusztai Sándor, operaénekes, bariton, sz. 1887-ben, Martonvásáron (Fejér m.). 1905-ben Pápán tanítói oklevelet nyert, a fővárosnál működött s ezalatt magánúton Herald Lajosnál, Noseda Károlynál, Steinhausz Gyulánál és az Országos Zeneművészeti főiskolában folytatta zenei és énektanulmányait. 1913. jún. 1. óta a M. Kir. Operaház tagja. Vendégszerepelt Pozsonyban, Kassán, Nagyváradon, Temesvárott, Szegeden, hangversenyezett az ország minden városában. Külföldön: Rómában, Trevisóban, Veneziában, Abbáziában, Hágában, Scheweningben, Amsterdamban és Bredában szerzett elismerést a magyar művészetnek. Főbb szerepei: Silvio (Bajazzo), Alfio (Parasztbecsület), Luna (Troubadour), Amonasro (Aida), René (Álarcosbál), Marcel (Bohémélet), Salamon (Sába királynője), Frederic (Lakmé), Lothario (Mignon), Valentin (Faust), Wolfgram (Tannhäuser), Amfortas (Parsifal), Günther (Istenek alkonya), Fasolt (Rajna kincse), Sharples (Pillangó kisasszony), Tiborc és Endre király (Bánk bán), Gara nádor (Hunyadi László), Péter nemzetes úr (Farsangi lakodalom), Oblonszky Stépan (Karenin Anna), Moralès (Carmen), Narulló (Rigoletto), Főpap (Varázsfuvola), Filippó (Cremonai hegedüs) stb.

Putty Lia, színésznő, Zemplén megyében született. Atyja Putty Pál ulánus százados volt, anyja Hoyos grófnő. Főúri kényelemben nőtt fel. Férje, a főszolgabíró, híres gentry volt. Két gyermekük született. Putty Lia később elvált a férjétől, otthagyta Zemplént és Pestre jött. Beiratkozott a színiiskolába és elvégezte. A Royal Orfeum színpadán debütált. Kisebb-nagyobb sikerei voltak ugyan, de ezek nem elégtették ki. Berlinbe utazott és filmszínésznő lett. Berlinben fedezték fel filmszínészi tehetségét. Csakhamar egyre-másra érkeztek a fényes ajánlatok. Nem sokáig habozott. Hajóra ült és átvitorlázott Amerikába.